

ÖĞRETİMENCE

Kolektif

Öğretmençe

Mustafa Mahir HİNTÖĞLU, Hidayet Cem AKILLI, Hasan BAYSAL,
Ergün KARAHAN, Ercan KURT, Ömer Faruk AKSOY,
Mahmut AYUR, Gülsezen Özen SOYLU, İsmail KARADURAN,
Mahmut DELİCE, Selen ARLI, Musa ÇALIŞKAN, Hayri KARTAL,
Gülşah YILDIZ ÇAKMAK, Mehmet DORUK,
İbrahim Halil KOCAMAN

Kapak Tasarımı
Dr. Enes BAŞAK

Mizanpaj
Fatih KIRMIZIGÖZ

Editör
Mustafa Mahir HİNTÖĞLU

1. Basım, Aralık 2023

ISBN
978-605-184-698-9

Yayınevi
SAGE Yayıncılık Rek.Mat.San.Tic.Ltd.Şti.
Kazım Karabekir Caddesi
Uğurlu İş Merkezi No: 97/24
İskitler – Ankara
Tel: 444 9 296
Sertifika No: 47603
Ankara/TÜRKİYE

Baskı
BİZİM DİJİTAL MATBAACILIK SANAYİ VE TİCARET A.Ş.
Serhat Mahallesi Uzayçağı Caddesi, 1128.Sok. No:6 Ostim/ANKARA
Tel: 444 9 296
Matbaa Sertifika No: 41356
Ankara/TÜRKİYE
bilgi@bizimdijital.com
www.kitapbastir.com
www.bizimajans.com

İÇİNDEKİLER

<i>Hidayet Cem AKILLI</i>	5
<i>Hasan BAYSAL</i>	16
<i>Ergün KARAHAN</i>	21
<i>Ercan KURT</i>	26
<i>Ömer Faruk AKSOY</i>	33
<i>Mahmut AYUR</i>	39
<i>Gülsezen Özen SOYLU</i>	44
<i>İsmail KARADURAN</i>	48
<i>Mahmut DELİCE</i>	52
<i>Selen ARLI</i>	55
<i>Musa ÇALIŞKAN</i>	58
<i>Gülşah YILDIZ ÇAKMAK</i>	62
<i>Mehmet DORUK</i>	78
<i>Hayri KARTAL</i>	82
<i>İbrahim Halil KOCAMAN</i>	86

SUNUM

Merhaba,

Geleceğimiz, çocuklarımız için kendini eğitime adanmış farklı branşlardan bir araya gelen 15 eğitimci arkadaşla bu eseri ortaya koyduk.

Okumak, düşünmek ve en sonunda yazarak farkını ortaya koymanın, bira araya gelerek yürütülebilecek en güzel işlerden birini yapmanın, geleceğe bir eser bırakmanın heyecanı içerisindeyiz.

Her şeyin dijitalleştiği bu zamanda kendimiz, çevremiz ve tüm okuyanlar için elimizden geldiğince bir şeyler ortaya koymaya çalışırken kimi arkadaşımız eski defterlerden bulduğu yazılarıyla kimisi günümüze dair duygu ve düşünceleriyle bize ortak oldular.

Bu çalışmada bizimle olan birbirinden değerli meslektaşlarıma teşekkürlerimi sunuyorum.

Ayrıca eserin her aşamasında bizlerden desteğini esirgemeyen Enes BAŞAK Bey'e de ayrıca teşekkürlerimi sunuyorum.

Daha nice eserlerde buluşmak dileğiyle

Sevgiyle kalın...

Mustafa Mahir HİNTÖĞLU

HİDAYET CEM AKILLI

1974 yılında İskenderun'da doğdu. İlk orta ve lise öğrenimini İskenderun'da tamamladı. 1992 yılında Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Fizik öğretmenlerinden mezun oldu. 1996 yılında Gaziantep'e fizik öğretmeni olarak atandı. 2012 yılında Hatay Erzin Bahri Çelen Anadolu lisesine Okul müdürü olarak atandı. 2015 yılında Açık Öğretim Fakültesi Kamu yönetimini bitirdi. Toros Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde İşletme Bölümünde Yüksek Lisans yaptı. Halen Hatay Dörtyol Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesinde okul müdürü olarak görev yapmakta olup; evli ve üç çocuk babasıdır.

CEMİL MERİÇ’İ OKUYORUM

“Herkes kalender sayar bizi ama benim meşrebim zordur. Toprağım kıraç yerden alınmıştır, her bitki büyümez üzerimde, suyum eskimiş şarap gibi tatsızdır, soluğum yalçın kayaları parçalayan rüzgârlar gibi delidir. Umuttan çok kuşku vardır yüreğimde, hoşgörüden çok öfke vardır, nedensiz düşmanlık gütmesem de, olur olmaz şeye sevgi beslemem ben. Haktan yanayımdır ve hakikatten. Bu yüzden sevginin hak edenin hakkı olduğuna inanırım. Hak etmeyene sunulmayacak kadar değerlidir sevgi.” (Şems-i Tebrizi’nin ağzından...)

(Bab-ı Esrar/Ahmet Ümit)

Cemil Meriç’i Okuyorum,

Oysa O, beni yıllar önce yazmış. Okudukça içim acıyor. Meğer kanayan yaralarım varmış... Yaşamak fark etmekmiş... Siyah kalemlerle yazmak istiyorum. Beyaz sayfalara kara delikler açmak istiyorum.

Cemil Meriç

Cemil Meriç’i düşünce adamı, fikir adamı, Türk Aydını olarak duydum ve inandım. Kendisine ait düşünce ufkumda birkaç söz, birkaç fotoğraf... Bir kitap üzerine eğilmiş okuyor. Gözlerini kaybedercesine okuyor. O fotoğraf beni çok etkilemişti. Bilmediğim ve hiçbir kitabını okumadığım adamı sevdim. Ona saygı duydum. Onun için otuz sekiz yaş bir dönüm noktası. Karanlığa gömülme, hiçbir şey görememek belki her şeyi görmek... Şu âlemi temaşa eden göz, meğer şeffaf bir perde imiş hakikatlere...” Körlük bir nevi ölüm... Hayır, ölümden çok daha beter bir işkence... Öldükten sonra

yaşamak gibi bir şey.”(Jurnal, S. 87)Ben bu satırları yazarken kırkıma doğru ilerliyorum. Kırkından sonra meyve veren ağaç var mıdır?

Bir kültür mozaïği olan ve Arapçanın da yaygın olarak kullanıldığı Antakya’da doğması, Fransız okulunda okuması, Batı ile buluşmasını kolaylaştırmış ve sonra Hint Edebiyatı. Asıl gayesi dünya edebiyatı tarihi yazmak olan Cemil Meriç bu emeline ulaşamamıştır.”
 “Okumak istediğim zaman dövdüler, kitaplarımı yırttılar. Nihayet kütüphanem yağma edildi, hapse atıldım v.s... Cemiyet belkemiğimi kırdı. Uçmak istediğim zaman ancak sürünebiliyordum. "Evet, belki bir Spinoza olamazdım. Ama Batı yalnız Spinoza mıdır? İnsanlara kalbimin bahçesinden çiçekler devşirdim ve kucağında çiçekler kapılarını çaldım. Kapılar açılmadı... Coğrafi kader, biyolojik kader, sosyal kader... Bunlardan bir tanesi benden çok daha kabadayısını felce uğratmaya kâfi iken üçü birden çullandılar üstüme..." (Jurnal, S 129)

Cemil Meriç’i okuyorum. Aslında kendimi okumaya başladım diyebilirim. “Kim beni okuyacak? Benzerlerime ileticeğim hiçbir önemli mesajım yok. Hayatımda hiçbir önemli fevkalade olay yok: Önemsiz hayal kırıklıkları, gerçekleşmemiş rüyalar, yerine getirilmemiş projeler (Jurnal, S. 44). Bana mı diyorsun, Beni nereden tanıyorsun? Sen karanlıkta ufuklar aşarken ben ki; ışıktaki hakikatten çok uzak... Bakmak görmek değilmiş, görmek bilmek değil, anladım ki şu ana kadar, bildiğim çok şey değil. Yazabilsem ayaklarım yere basacak, kibirden kurtulacağım. Yazmak itiraf etmektir. Kim itiraf eder deli olduğunu, başarısız olduğunu, bilgisiz olduğunu?” Fikirler kelebekler gibi, onları hafızaya iğnelemeye kalkınca bir toz yığını haline geliyorlar. Yazabilsem benim de hürriyetim olacak.” (Jurnal, S.38)

Onun eserleri bir kez okunup geçilecek eserler değildir. Onun fikirleri hep denenmiş, bir ömrün, karanlıkta geçen bir ömrün meyveleridir. Size de ikram eder o acı meyvelerden. Sizlerin kekeleyerek okuduğu hayat ağacının sayfalarını O, gözlerini kapar ve ezbere okur. Bedüzzaman ‘ ‘ Belagat, mukteza-i hale mutabık söz söyleme sanatıdır.’der. (Asa-yı Musa, S.63) Cemil Meriç; doğru sözü, doğru

zamanda ve doğru üslupla söyler. Bir başka değişle taşı gediğine koyar. Bu bakımdan Cemil Meriç'in kitapları bir kez okunup rafa kaldırılacak kitaplar değildir. Her Cemil Meriç okuması, yeni okumalara ve yeni kitaplara, yeni mütalaalara davet eder sizi. Bir ateş düşer; beyninize ve yüreğinize.

Onun sunduğu fikirler; hayat mektebinde dal budak saran kadim ağacın meyvelerinin acı suyudur. Çoęu tatmaz o meyveleri; dilini acıtır, yüzünü buruşturur. Ey acı dil, ey buruşuk surat ey Türk aydını; in artık şü milletim şuurundan!

Cemil Meriç

Döküldüęü kabın şeklini almayan nev-i şahsına münhasır bir mütefekkir.

Türk Aydını

Ona göre "Düşünce tarihimizin faciası; birbirini anlamak, birbirini tamamlamak için var olan aydınların kısır çekişmeleridir. Fikret'le Akif'in anlaşmazlığı... Ona göre: "Fikret, yüzde yüz ferdiyetçi bir sağ; Akif, damarlarında tarihin nabzı atan bir halk çocuğu, Batı'nın anladığı manada tam bir sol"dur. Talihsizliğe bakın ki, Fikret solun, Akif de sağın bayrağı yapılmıştı. (Kültürden İrfana,S229)

Bir dönem fikir tartışmaların toplumdaki yansıması ne yazık ki şiddet oldu. Bir nesil, bir daha gelmeyecek olan heyecanlı bir nesil vurdu kardeşini yiğitçe... Oysa'' İnsan düşünce için değil, düşünce insan içindi...''(Mağaradakiler)Bilemediler. Anlayamadılar. O da yetmiyormuş gibi bir nesil de bu zavallı yiğitlerin mitleriyle ruhlarını arındırmaya çalıştı. Kurşun attığı yer, saklandığı delik, nerdeyse giydiği çorap kutsal atfedildi.

Ey Türk Aydını! Duyuyor musun?

Öğrencilik yıllarımızda Mehmet Akif'i okuduk. Nazım'a düşmandık. Tanımasak da, bilmesek de, O okunmamalıydı. Bilinmemeliydi. Yıllar geçti. Nazım'ın Kurtuluş Savaşı destanını işittim ki; O ne söz, O ne hitap, O ne coşku, O ne şuur ve sanat. Sanki Akif'in Çanakkale Şehitleri'ni okuyordum. İlginçtir; bu iki Coşku, bu iki Ruh kendi vatanlarında bile kalamamışlardı. Neden? Vicdanlarına gem vurulamadığı için mi, fikirleri balçıkla sıvanamadığı için mi?

Doğudan Bakmak Batıya

Batı'yı okuyan ama doğru okuyan biri olarak, "Batı'nın kökleri Doğu'dadır" der Cemil Meriç (Mağaradakiler, S. 55) Bu toplumu ve ülkemizi de Doğulu olarak tanımlar. Cemil Meriç'e göre kendimizi tanımanın yolu Batı'yı da, Doğu'yu da tanımaktan geçer. Batı ile doğu arasında bir köprüdür Anadolu. Türk aydını, kuru bir dere üzerine kurmuş köprüyü. Ne geleni var, ne de gideni. Ya tam Doğuya döner sırtını, ya da Batıya... Yine de geçmek istersen, sözde irfan köprüsünden; vereceksin haracını...

Kader, madem bize Doğu rolünü biçmiş bu oyunda. Eğer verirsen hakkını küçük rolünün, gösterirsen coşkunu, heyecanını; olursun oyunun kahramanı.

Batıya fen ve felsefe, doğuya ise din ve his hâkimdir. İnsan değiştirebilir mi fitratını? Bu din, doğru okunmalı; doğru yorumlanmalı ve bu hislere, önce gem vurulmalı; sonra efendisi tarafından mahmuzlanmalı; koşturulmalı; çatlarcasına koşturulmalı. Akıl her zaman asıl olsa da heyecan olmadan kaleler fethedilemez.

Neden?

Cemil Meriç 'Türkler, İslâm âleminde irfan öncüsü olmalıydılar.' der (Bu Ülke). İslamiyet'in ilk zamanlarında Arap ve İslam dünyası, Batı'ya oranla demokrasiye çok daha yatkındı. Fakat Batı toplumları,

kolayca demokrasiye geçer ve büyük bir teknik, ilerleme kat ederken İslam toplumları bu terakkinin dışında kalır. Bunu veciz bir biçimde dile getiren Ziya Paşa: "Diyar-ı küfrü gezdim beldeler, kâşaneler gördüm/Dolaştım Mülk-i İslami hep viraneler gördüm..."der.

“Ortaçağda Avrupa, doğu; Asya, Batıdır. Tarih galiplerin yazdığı bir kitaptır (Jurnal I S 54). “Cemil Meriç’e göre "On dokuzuncu asra kadar Osmanlı ülkesine hâkim olan şuur vardı: İslâmiyet. Vahye dayanan bir hakikatler bütünü... "Avrupa'nın keşifleri, çöküş devri ulemasını afallattır. İslâm'ın inkırazı, hikmetine akıl erdiremedikleri bir gazab-ı ilâhidir. Susar ve sahneden çekilirler. Yerlerini Avrupa'nın imal ettiği yeni bir insan tipi alır: Müstağrib. Hem suda hem karada yaşayan bir hilkat garibesi giderek büsbütün kopar mazisinden. Artık ne Asyalı, ne Avrupalıdır. Ne Müslüman, ne Hıristiyan... "Batının sosyal ve politik tarihi bilinmeden ideolojileri kavranabilir mi? İdeoloji bir bütündür. Batı karşısındaki durumumuz, efendisinin ilaçlarını çalıp içen uşağın durumudur” (Cemil Meriç)

Muasır medeniyet yolculuğumuz taklitten öteye geçememiş; ya bütün bütün reddetmişiz batıyı; ya da batıyı tüm olarak mideye indirmeye çalışan Aydınımız, bizi reddetmiş. Bediüzzaman "Hazmedilmeyen ilim telkin edilmemeli. Koyun yavrusuna süt, kuş yavrusuna kay verir.”(Mektubat, S.471)İlim Adamı, Aydın; sindirmeli. Yoksa ağzında gevelediği Avrupa damak tadını bu milletin önüne kusarsa; ancak mide bulandırır.

“Zavallı kinlerimiz! Meşrutiyet aydını için, Frenkleşmiş Meşrutiyet aydını için, düşman İslâmiyet'ti. Korkunç bir şaşkınlık içindedir o aydın... Yani bizde "Athe'e", düşünmemek için Allah'ı inkâr eder, meseleyi basitleştirir böylece. Düşünmemek için Müslüman'dır, doğmaların gölgesinde şâd, uyurda uyur." (Jurnal, 215)

Bediüzzaman“Vicdanın ziyası ulum-u diniyedir. Aklın nuru fûnun-u medeniyedir. İkisinin imtizacıyla hakikat tecelli eder. O iki cenah ile talebenin himmeti pervaz eder. İftirak ettikleri vakit birincisinde taassub, ikincisinde hile ve şüphe tevellüd eder.” (Münazarat S.86)

Akıl ile vicdanı, fen ilimleri ile din ilimlerini bir potada eritmekten bahseder.

Cemil Meriç'e göre: Batının düşünce tarihi 'Akılla naklin mücadelesidir.'(Bu Ülke) Bu akıl ile nakil meselesini Bediüzzaman şöyle tanımlar 'Akıl ve nakil teâruz ettikleri vakitte, akıl asıl itibar ve nakil tevîl olunur; fakat o akıl, akıl olsa gerektir.(Muhakemat S.21) On dokuzuncu asırda söylenen bu söz, vahyin akılla asla ters olamayacağını ve bunun ispatının da akılla yapılacağını haykırır, Âlem-i İslam'a

İslamiyet ve geri kalmışlık ve demokrasi ile ilgili; Prof Dr. Toktamış ATEŞ"... Demokrasi, feodal ilişkilerin kapitalist ilişkilere dönüşmekte olduğu toplumlarda merkezin mutlakiyetçiliğine karşı yeni türemekte olan burjuvazinin, haklarının savunulması ve korunmak istenmesi şeklinde ortaya çıktı... İslamiyet, feodal bir düzende doğan Hıristiyanlığın aksine, ticaret ilişkilerinin yaygın olduğu bir düzene doğdu... Bir toplum; hem büyük çoğunlukla Müslüman hem sosyoekonomik bakımdan çok gelişmiş hem de demokratik bir yönetime sahip olabilir. İslamiyet buna hiçbir zaman engel olamaz..."(Demokrasi) tespitini yapar

Cemil Meriç, Bu Ülke, İletişim Yay. İst. 1992.

Cemil Meriç, Jurnal I, II İletişim Yay. İst. 1993.

Cemil Meriç, Mağaradakiler, Ötüken Yay. İst.1978.

Cemil Meriç, Kültürden İrfana, İnsan Yayınları, İstanbul 1986.

Prof. Dr. Toktamış ATEŞ, Demokrasi, Eylül 1994

Bediüzzaman, Mektubat, Yeni Asya, İst.1998

Bediüzzaman, Asay-ı Musa, Yeni Asya, İst.1998

Bediüzzaman, Münazarat, Yeni Asya, İst.1998

"Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin.

Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz."

(Bakara, 154)

Şehit Oğlu Şehit!

15 Temmuz saat 04:45. Nev-i beşer uykuda. Hilal uçlarından
‘‘Allahuekber, Allahuekber!’’ezeli nidaları semayı kuşatıyor.

İstanbul derin uykuda.

-Abdullah, Oğlum uyan! Sabah namazı.

Abdullah sayıklıyor. Çok telaşlı, kan ter içinde kalmış. Belli ki rüyada.

-Abdullah, Oğlum!

-‘‘Esselatühayrunminennevm’’ kavli -leyyin nidasıyla birden irkiliyor.
Anası başucunda.

-Anne, bana rüyamda tüm ecdat hep bir ağızdan şu şiiri okudular:

‘‘Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer.

...

Asım’ın nesli diyordum ya nesilmiş gerçek
İşte çiğnetmedi namusunu, çiğnetmeyecek.

...

Vurulup tertemiz alnından, uzanmış yatıyor,
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!

...

Ey, şehit oğlu şehit! İsteme benden makber,
Sana aguşunu açmış duruyor Peygamber.’’

Annesinin dolar gözleri, sarılır oğluna, bakar derinlere. Öper alnından
oğlunun. Annedir, bilir elbet, hisseder, kapanır secdeye. Dilinden ve
gözlerinden ‘‘semiğna ve ağtagna’’ (işittik ve itaat ettik) dökülür.

Ana yüreği... İçi içine sığmaz, kabırır, kabırır. Dakikalar, saatler
geçmek bilmez, bilemez olacakları, ihanetleri, sinsî planları... Gün,

akşama evrilir. Gizli bir hareketlilik başlar. Uyuyan hücreler ihanete uyanır. Bugüne kadar emsali görülmemiş bir ihanete...

Saat: 22.00 Genelkurmayda silah sesleri... Boğaz köprüleri kapatılır bir gurup darbeci hain tarafından.

Ey Türk milleti! Ey Türk genci!

“Bir gün istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin!”

Durur mu Abdullah’ım...

-Yol ver ana, Ben de gideceğim babamla!

Gitme, diyemez anası. Bilir, lakin lal olur dili. Kader konuşursa, tabakat-ı beşer susar.”

“Sakın kader deme,
Kaderin üstünde bir kader vardır,
Göklerden gelen bir emir vardır.”

Atılır Abdullah en önde, kurşunlara, tanklara karşı.

Türk askeri halkına silah sıkar mı hiç, namlusunu halkına doğrultur mu? Oysa onlar, askeri üniforma içinde ruhunu şeytana satmış korkaklardı. Gücünü Allah’tan alan, gücünü silahtan alanlardandın korkar mı hiç? Korkmadı Abdullah ve arkadaşları, korkmadı Türk Milleti!

-Allah’ım, bu okunan selalar... Ne oluyor, neredeyim? Bedenimde bir sıcaklık... Lakin acı yok. Ben neredeyim anne! Çocukluğum, arkadaşlarım, tüm sevdiklerim... Dedem, dedemin dedeleri, tüm cedlerim ve bilmediğim nur yüzlü insanlar görüyorum anne... Biraz üşüyorum, titriyorum asfalt çok soğuk anne... Uyumak istiyorum. Susamışçasına. Üzerimi ört anne! Huzur ve sessizlik ve hafiflik...

Ben ölmedim anne.”Allahuekber !”Devam direniş. Beni soranlar var. Kimdir bu genç, diye. Ben Abdullah’ım, Erol Olçak oğlu Abdullah... İşte, bak kalktım ayağa. Ben yükselere çıkabiliyorum. İstanbul kanatlarım altında. Gökyüzünde parlayan yıldızlar ve yerden yükselerek onlara katılan kardeşlerim var. Sanki hepsi tanıdık. Bir bir Arslanlar katılıyor bizlere. Biz, çoğalıyoruz; biz yenilmeyiz anne!

16 Temmuz 2016 saat: 00:26

Başkomutanımız televizyonlardan tüm milletimizi meydanlara çağırarak darbecilere karşı çıkmaya davet ediyor. Yüzbinlerce insan ülkemin dört bir yanında meydanlara çıkarak darbecilere karşı göğsünü siper ediyor. Vatansever Türk subayları ve kahraman emniyet güçleri halktan aldıkları destekle Türkiye’nin kaderini değiştiriyorlar.

Milletlerin ve savaşların kader anı olur. Hani biri çıkar ve her şey bir anda değişir. Nasıl ki, Çanakkale’de, İlahi bir kader ile Nusret mayın gemisi döşer mayınları ve Seyit onbaşı kaldırır 270 kiloluk mermiyi, sürer namluya. Gururlu ve küstah İngiliz zırhlısı Ocean’ı vurur. Çanakkale geçilmez olur. Tarih tekerrür ediyor anne!

Ömer astsubayım da geldi, alnında ve yüzünde bir ışık...“-Evladım, oranın namusu sensin, makamımı teslim etme! ’emri ile. Vurmuş haini anlından ve değiştirmiş hain darbenin seyrini. Selam olsun sana ve sana o emri veren Komutana. En büyük mertebe şehitlikmiş, bildim anne. Ömer astsubay, askerleriyle emirler veriyor generallere. Bu ne güzel bir millet anne, gökte salalar, yerde tüm millet, hainlerin, tankların karşısında, emanetine sahip çıkıyor. Milletın meclisi bombalanıyor, emsali görülmemiş bir kin ile! Fakat milletin yürekli temsilcileri de orada ve haykırıyorlar: Biz buradayız ve terk etmeyeceğiz. Millet meclisini! Namusumuzdur, çiğnetmeyeceğiz ve çiğnetmiyorlar. Millet meclisi bir kez daha “gazi” oluyor.

FETÖ’nün kırk yılı aşkın bir süredir uluslararası bir destekle, menhus bir ruh ve kirli bir el ile yurdun dört bir tarafına dokuduğu ihanet örgüleri, darbe teşebbüsü ile gerçek yüzünü gösteriyor. Aziz millet;

feraseti, kararlılığı, cesareti ile canları ve kanları pahasına kahramanca direnerek bu hain girişimi akim bırakıyor.

‘‘-Benim yanımda iki yüz kırk iki kardeşim var anne, ecdatla beraber milyonuz, bahtiyarız. Aramıza katılmayan iki bin yüz doksan dört gazi kardeşlerime selam olsun! Biz ölmedik ve ölmeyeceğiz. 16 Temmuz’dan itibaren ülkemizde başlayan demokrasi nöbetlerini aziz milletimizle beraber ilelebet sürdüreceğiz.’’

‘‘-Anne! Beni soran olursa ben, Şehitim anne, Şehit oğlu şehit.’’

Şehit Erol Olçok oğlu Şehit Abdullah Tayyip Olçok...

Vatan Sağ Olsun!